

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 123.

Femte Session.

39te Møde.

Fredeagen den 29de November.

(Forts.)

Krigsministeren: Den ærede Taler har omtalt de franske Geværer og at Ministeriet har erkjendt, at de vare billige; det vare de ogsaa; det kommer sig deraf, at den franske Regjering lod sælge adskillige Beholdninger af Geværer, som ikke længere svarede til det Casliber, som den agtede at indføre i sin Armeé. Angaaende det Thema, om Staten skal have en Geværfabrik eller ikke, saa er det saa ofte omtalt, at jeg ikke kan kaste noget Lys over denne Materie; men en Vaabenfabrik er i enhver Stat nødvendig, og en saadan have vi ved Hellebæk, som leverer Vaaben ganske efter Militaeretatsens Ønske, og jeg troer, at der ofte er yttret Ønske om, at man skulde erhverve en sliq Fabrik, naar man kan faae den paa taalelige Vilkaar. Man maa da efterhaanden see i Fredstid at anskaffe de Vaaben, som man behøver under Krigen; man kan ikke opsætte det, indtil Krigen kommer, og stole paa den Forsyning, som man kan faae fra Udlandet. Hvad de sidst omtalte engelske Geværer angaaer, da troer jeg, at det er fuldkommen rigtigt, at Krigsbestyrelsen slet intet har havt med Anskaffelsen at bestille, og at der ere blevne paanødte Krigsbestyrelsen; men det forekommer mig, at dette netop taler for min Mening, at man ikke skal stole paa Udlandet med Hensyn til Anskaffelsen af Geværer eller sliqe Rekvistter, fordi der, naar det afgjørende Dieblif kommer, fattes den fornødne Tid til at kunne kontrollere Anskaffelsen tilstrækkelig. Disse Vaaben bleve afleverede, uden at have været prøvede og controllede, og svarede aldeles ikke til de Fordringer, der af Mi-

litairetaten gjøres dertil, og sliqe Ulemper kunne kun undgaaes, naar man har Control-officerer ved de Fabrikker, fra hvilke man tager sine Vaaben; men allerbedst vil man undgaae dem, naar man selv har sin egen Fabrik, og det er, efter min Overbeviisning, det Maal, hvortil man skal stræbe.

Jung: Med Hensyn til Klæder og Vaaben skal den høitærede Minister ikke høre Noget fra mig, men jeg vilde derimod gjerne udsætte mig hans Erklæring, om det er ham bekendt, hvilken besynderlig Vilkaarlighed der fra Krigsbestyrelsens Side har fundet Sted i sidste Sommer ved Indkaldelsen og Bedømmelsen af Districts- og Foderheste. Det maa være mig tilladt, for at sætte den høitærede Minister ind i Situationen, at holde mig til et Exempel, og for at blive ved det, jeg nærmest kjender, vil jeg benytte, hvad der er skeet i min egen Commune. Vi have der 3 Heste, 2 Districtsheste og 1 Foderhest. Som Formand for denne Communes Sogneforstanderskab fik jeg igjennem Amtet den 27de August om Aftenen Kl. 8 Ordre til at meddele Foderværterne, at de den 2den September skulde stille disse Heste i Restved ved 2det Dragon-Regiment, saaledes at Hestene altsaa havde at marschere circa 17 Mil. Det var paa den Aarstid, hvor Foderværterne havde Ret til at holde Hestene paa Græs, og Hestene maatte saaledes optages lige fra Græsset og afmarschere. De kom til Restved, og bleve alle 3 casserede; den ene, fordi den var i mindre god Foderstand, — derom kan der jo ikke siges Noget, — den anden, fordi den var tung i sine Bevægelser og stiv; men nu vil jeg spørge den ærede Minister, om han ikke troer, at enhver Hest, der skal tages lige fra Græs og marschere 17 Mil, maa være tung i sine Bevæ-